

BẢN TIN

ÁI HỮU GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VĨNH NGHIÊM HẢI NGOẠI

P.O. Box 1533 Westminter, CA 92684 Phone & Fax: (714) 899-8167 Email: tuelinh@juno.com

Trang nhà : <http://members.aol.com/tong57/index.html>

Năm Thứ 10 Số 84

Phật Lịch 2545

Ngày 15-7-2001

HỘI NGỘ 2001

*

Hội Ngộ 2001 đã qua, lần này tuy anh chị em tham dự không nhiều nhưng con số 27 thành viên từ các nơi đến tham dự đã nói lên biết bao nhiêu cố gắng của chúng ta.

Mục Lục

*

Hội Ngộ 2001 Trang 1
Bản Tin

Diễn Tiến Hội Ngộ 2
Trùng Nhĩ Nguyễn Minh Nữu

Bên Lề Hội Ngộ 4
Tâm Diệu Dương Thị Mỹ

*

Những anh chị em ở tại Texas không là bao nhiêu, còn lại là những người đến từ New Jersey, từ Tennessee, từ Louisiana, từ North Carolina. Dĩ nhiên là đông nhất là anh chị em ở Virginia và California.

Hội Ngộ đã nhận được thư của Hòa Thượng Thích Tâm Châu Thượng Thủ Giáo Hội Tăng Già Việt Nam trên Thế Giới, thư của Thầy Chính Tiến từ Việt Nam gửi tới, của anh Nguyễn Văn Thực từ Úc gửi sang, của chị Hồng Loan cho biết vì bận Phật sự không thể đến dự được, tất cả đều chúc cho Hội Ngộ thành công.

Lần này, Ái Hữu Vĩnh Nghiêm đã được Sư Ông Thích trí Hiền ưu ái dành cho tất cả sự tin yêu, ngược lại Vĩnh Nghiêm cũng đã mang tới cho GDPT Pháp Quang một sắc thái đặc biệt để khích lệ cùng nhau tinh tấn trong tu học và sinh hoạt.

Dĩ nhiên có những người vì lý do chi đó không tham dự được lần Hội Ngộ này, xin hẹn lần sau năm 2003, gặp nhau tại chùa Giác Hoàng, vấn an Hoà Thượng Thích Thanh Đạm và tham quan vùng Hoa Thịnh Đốn.

Bản Tin

Diễn Tiến Hội Ngộ

Thưa các Trưởng,

Đại Hội Vĩnh Nghiêm hải Ngoại đã kết thúc, trong lòng mỗi người tham dự đều nồng thắm tình Lam và chứa chan tiếc nuối những ngày tháng trôi qua quá nhanh.

Xin được gửi tới các Trưởng một số Tin Túc ghi nhận được như sau :

- Đại Hội có HAI MƯƠI BẢY THÀNH VIÊN tham dự, trong đó có BA thành viên vì công tác nên có đến mà không thể tham dự trọn vẹn Đại Hội là các Trưởng ĐÀO HIẾU THẢO, NGUYỄN ĐÌNH NAM, PH M MINH TÂM, còn lại HAI MƯƠI BỐN TRƯỞNG ở trọn vẹn Đại Hội cho tới lúc Bế Mạc.

Bản tin vừa được phổ biến của Trưởng TU LINH đã phản ánh gần đủ diễn tiến của Đại Hội. Trong đó, nổi bật nhất là tinh thần tương thân tương ái hết sức cụ thể bày tỏ trong Đại Hội. Xin chỉ nhấn mạnh ở BỐN lần tập họp quan trọng như sau :

- Tiền Hội Nghị : Có mặt đầy đủ anh chị em Vĩnh Nghiêm, Buổi Họp do Trưởng ĐẶNG ĐÌNH KHIẾT điều khiển theo đề nghị của Trưởng NGÔ MẠNH THU, buổi họp dự trù có ba bài thuyết trình của Nguyễn Minh Nữ, Hoàng Trọng Cang và Ngô Mạnh Thu về một số các đề nghị sửa đổi, tu bổ và phát động chương trình mới. Nhưng sau bài thuyết trình của trưởng Nguyễn Minh Nữ, Tiền Hội Nghị nhận xét là cần phải đào sâu hơn, nghiên cứu kỹ hơn trước khi biểu quyết, cho nên chỉ chấp thuận tham khảo ý kiến chung rồi cùng suy nghĩ để biểu quyết sau. Tiền Hội Nghị bàn tiếp và quyết định chương trình làm việc cho ngày Đại Hội hôm sau.

- NGHI THỨC KHAI MẠC ĐẠI HỘI.

Sau khi làm lễ tại Chính Điện, Thành Viên Vĩnh Nghiêm trở lại Hội Trường chính . HAI MƯƠI BỐN Huynh Trưởng trong trang phục Gia Đình Phật Phật, trên ngực đeo Huy Huyện Sen Trắng., Tên Gia Đình Phật Tử VĨNH NGHIÊM, tên và Pháp Danh, và một

bảng tên đặc biệt ác có hàng chữ ÁI HỮU GDPT VĨNH NGHIÊM HẢI NGOẠI, HỘI NGỘ 2001. DALLAS, TEXAS, USA..

Với trang phục nghiêm chỉnh và trang trọng, với chính tâm hoan hỷ và tôn kính , Cả Hội Trường đứng lên đón chào Sư Ông Thích Trí Hiền quang lâm chứng minh Đại Hội.

Trưởng Tuệ Linh điều khiển Đại Hội với chương trình ngắn gọn . , không khí Đại Hội được khởi đầu rất nghiêm trang , với bài Sen Trắng, Thư chào Mừng Đại Hội của Hòa Thượng Tâm Châu, Thầy Chánh Tiến, Trưởng Nguyễn Văn Thục. Kế tiếp là Trưởng Ngô Mạnh Thu Trưởng Ban Chấp Hành báo cáo thành quả hoạt động hai năm vừa qua, Sau đó toàn ban chấp hành tuyên bố hết nhiệm kỳ, trao quyền điều khiển Đại Hội lại cho Chủ Tọa Đoàn là ba Trưởng Cao Niên : HOÀNG TRỌNG CANG, TRẦN THỊ NGỌ VÀ NGUYỄN VĂN BÌNH. Hai đề tài được trình bày tại Đại Hội, Đề tài của Trưởng MINH HÒA NGUYỄN VĂN BÌNH và Trưởng TRÙNG NHĨ NGUYỄN MINH NỮ.

Đề tài của Trưởng NV BÌNH về Nhiệm Vụ của Huynh Trưởng với Đoàn em và với tự Tu Học, nghĩa là nhiệm vụ của Huynh Trưởng ĐỐI NỘI là Tự Tu Học, Giúp nhau Tu Học, và ĐỐI NGOẠI là đối với các Đoàn Sinh đàn em trong GDPT. Đề tài được sự ủng hộ của tất cả Đại Hội , và đã có đề nghị với Trưởng N V Bình viết lại để phổ biến trên Bản Tin của Vĩnh Nghiêm. Đề Tài của Trưởng N M Nữ là những góp ý trong việc Hỗ Trợ, giúp đỡ lẫn nhau, Cải tổ để đi tới đồng loạt trong phương cách xưng hô trong hệ thống GDPT và một vài gợi ý để làm hay hơn tờ Bản Tin Vĩnh Nghiêm đã có mặt từ gần mười năm nay. Những góp ý này được ghi nhận và góp ý nhiều nhưng không đi đến biểu quyết, bản đề nghị sẽ được phổ biến trên bản tin để xin ý kiến sau.

Buổi chiều, Đại Hội bầu Ban Chấp hành mới, Trưởng Tâm Hòa NGÔ M NH THU đắc cử với số phiếu 18/24. Đại Hội ủy thác Trưởng Thu thành lập Ban Chấp Hành và sẽ phổ biến sau.

- Sáng Chủ Nhật, tại Chánh điện, AHVN và gần 100 Huynh Trưởng Đoàn Sinh GDPT Pháp Quang cùng quý vị Phật Tử trong Công Đồng áChùa Pháp Quang đã tham dự bế mạc Đại Hội tại Chánh Điện, Sư Ông Thích Trí Hiền, Viện Trưởng Trung tâm Phật Giác KHUÔN VIỆT đã làm chủ lễ cầu an cho nhị vị Hòa Thượng Huyền Quang, Quảng Độ đang lâm nạn tại quê nhà.

Nghi thức cầu an rất long trọng và cảm động. Khi Sư Ông quỳ xuống đánh lễ trước chân dung nhị vị Hòa Thượng Huyền Quang và Quảng Độ, cả chính điện không ai bảo ai, đều lần lượt quỳ theo sư ông đánh lễ. Nguyện cầu Hồng ân Chư Phật, Nguyện cầu Anh Linh Tổ Tiên phù hộ độ trì.

11 giờ trưa, tại đại hội trường có sức chứa ba trăm người, đây nghệt Huynh Trưởng, Đoàn Sinh, Cộng Đồng Phật Tử chùa Pháp Quang và thân hữu. Chương trình Văn Nghệ kết thân giữa AHVN và Pháp Quang được trình diễn. Khởi đầu là đoàn Lân xuất hiện trong tiếng trống dồn dập, hai con lân đã đi lên từ hai bên hội trường lên chào đại chúng, múa thật đẹp và rất kỹ thuật, sau đó hai con lân chổng người lên cao, bung ra tám biểu ngữ Chào Mừng Đại Hội Luồng Niên Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại.

Trong phần chào mừng của Công Đồng Phật Tử Chùa Pháp Quang, Cư Sĩ đại diện nói rằng sự có mặt của các Huynh Trưởng Vĩnh Nghiêm tại chùa Pháp Quang lần này đã tạo ra được một cơ duyên rất lớn cho các Huynh Trưởng và Đoàn Sinh Pháp Quang về Tu Học và Sinh Hoạt. Chương trình văn nghệ rất hấp dẫn. Sau phần đạo từ của Sư Ông Trí Hiền. Trưởng Ngô Mạnh Thu đã phải lên nói lời cảm ơn một lần nữa về tấm lòng của Sư Ông và Quý Phật Tử Chùa Pháp Quang đối với AHVN Hải Ngoại.

Điều khiển chương trình là Trưởng Trùng Nhĩ (Chính là người viết bài này) đã nhận được lời khen tặng của Trưởng Ban Nhạc, của các Huynh Trưởng cầm đàn ở GDPT Pháp Quang, của Quý Cụ Phật Tử. Trùng Nhĩ nghĩ rằng mình làm tròn nhiệm vụ được trao thôi chứ cũng chẳng có gì đáng khen lắm đâu. Có điều là, chương trình đã cuốn hút người tham dự cho nên khi chấm dứt chương trình rồi, bản Giây Thân ái đã được hát trên một chục lần, hát khan cả cổ mà vòng tròn mỗi lúc một rộng

thêm vì thêm người bước vào nối vòng tay và ngưng lại không được. Vừa ngưng bài hát để chuẩn bị buông tay thì lại có người khác bắt nhịp hát tiếp

Vòng giây thân ái đã nối người già với bé thơ, nối Huynh Trưởng với đàn em, nối Miền Đông với Miền Tây, nối ước mơ vào hiện thực và nối lòng thiết tha dài mãi tới tương lai.

Sự lưu luyến nhìn thấy rõ trong mắt mỗi người, và tôi thành thật tin rằng khó có một buổi Đại Hội nào tạo được lòng phấn kích cho người tham dự như đại hội này.

Xin gửi lời khen tặng các Trưởng trong Ban Tổ Chức (Ngô Mạnh Thu, Nguyễn Công Sản, Nguyễn Văn Bình, Lê Thị Hằng) Xin gửi lời khen ngợi tới những Huynh Trưởng thiện chí, đóng góp sức mình trong các công tác của đại hội (Đặng Đình Khiết, Trần Minh Phương, Nguyễn Văn Đĩnh, Đỗ Văn Phổ, Võ Văn Phú, Đặng Kim Kiểm, Dương Thị Mỹ, Vũ Ngọc Khuê ...)

Và không quên những người dù bận rộn đến ngập đầu, cũng ráng đến với Vĩnh Nghiêm dù chỉ một buổi một ngày như Nguyễn Đình Nam, Phạm Minh Tâm, Đào Hiếu u Thảo. và những Huynh Trưởng cao niên như Hoàng Trọng Cang, Trần Thị Ngọc, Nguyễn Thanh Hùng và các thành viên khác, đã đến với Đại Hội, Nghiêm chỉnh nghe và góp ý, Đóng góp tiếng hát, đóng góp cuộc chơi. Tất cả đều có chung với nhau một điều, đó là Họ đem đến Đại Hội một trái tim yêu thương nóng bỏng, thật là vui khi họ cũng gặp tại nơi đó rất nhiều trái tim nồng nàn như họ.

Hồi các Huynh Trưởng Cao Niên, Hồi các Huynh Trưởng, Hồi các anh, các chị, đừng quên rằng Huynh Trưởng trẻ nhất trong Đại Hội là những người đã bước qua tuổi 40. Đừng quên rằng Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại là một thực thể, khởi lập từ lòng yêu thương kính trọng lẫn nhau đã xây dựng từ ba bốn chục năm qua, Chúng ta có Trách Nhiệm với người đi trước đã đường giáo chúng ta, chúng ta có bổn phận với người cùng lứa là thương yêu giúp đỡ lẫn nhau và chúng ta còn có một trách nhiệm lớn lao hơn : ĐÓ LÀ XÂY D NG VÀ PHÁT TRIỂN TỔ CHỨC CHÚNG TA NGÀY CÀNG HOÀN CHỈNH ĐỂ TRUYỀN LƯU L I ĐẾN CON EM CHÚNG TA SAU NÀY.

BÊN LỀ HỘI NGỘ

Tâm Diệu - Dương thị Mỹ

"Đã qua mấy mùa lá vàng nhẹ rơi, viết lên mấy hàng ghi lại tình tôi. Tình này bằng trăm thương ngàn nhớ, gọi về miền xa xôi mộng mơ .." Tôi bắt gặp mình khe khẽ cất tiếng hát khi bắt đầu viết để chia sẻ với ACE những kỷ-niệm dễ thương của ngày Hội Ngộ Ái Hữu Vĩnh Nghiêm 2001.

Tuy chỉ mới được dự hai trong bốn lần Hội Ngộ, tôi tin rằng đây là lần hội-ngộ vui tươi và thành công nhất, và tuy chỉ mới bầu được vồn vẹn một Trưởng Ban cho nhiệm kỳ mới, "đại bàng" Ngô Mạnh Thu - lần nữa. Chúng tôi tin rằng với nhiều hứa hẹn tham-gia của ACE, ban chấp hành mới sẽ là một tập hợp mạnh, mang lại sinh khí sống động, tươi trẻ cho Ái Hữu Vĩnh Nghiêm.

Suốt bốn ngày hội-ngộ, ACE quây quần bên nhau 24/24 trong tình thương bao la của Sư Ông 'nhỏ bé' Trí-Hiền. (Không dám hát bài *"Con thấy Thầy nhỏ xíu.. nhỏ xíu.. con thương"* dù rất hợp). Sư Ông đã ngoài 70, vóc dáng bé nhỏ, nhanh nhẹn, ánh mắt tinh anh, vui vẻ. Mặc dù là vị trụ trì của ngôi chùa Pháp Quang to lớn, đẹp đẽ với kiến trúc tân kỳ, rộng rãi, đầy đủ tiện nghi ăn ngủ cho cả trăm Phật tử, mà tình thương của Sư Ông đối với Phật tử lại gần gũi, ngọt ngào, mộc mạc như của một sư cụ chùa Làng. Với những thiện duyên này, ACE đã có những 'ngày vàng' đúng như lời tiên đoán: *"Mùa Hè đẹp nhất trong đời"* của Tâm Diệu trong lời kêu gọi ACE tham dự đại-hội 2001.

Từ anh trưởng 77, chị trưởng 75, đến hai trưởng út đã hơn "bốn bó", tất cả gần 30 người áo lam của thời vài chục năm trước đã cùng sống lại sức sống xưa với nhau, và sinh-hoạt hết mình với các em đoàn sinh của GDPT Pháp Quang. Ngoài tình lam, chất gắn bó lần này là sự thể hiện lực-hòa qua suốt bốn ngày hội-ngộ. ACE đã cùng sống dưới một mái chùa, ăn trong một căn bếp, sát cánh làm việc bên nhau, đêm nằm năm ba người một phòng, tâm sự đến khuya chưa muốn dứt, để sáng ra cùng đánh thức nhau dậy cho kịp giờ làm lễ buổi sáng.

Mọi người nhắc chuyện xưa, kể chuyện nay, vui đùa trêu chọc nhau từ sáng đến tối, ngày nối ngày. Lại có được cái may mắn cùng ngồi bên thềm ngắm trăng sáng khi ông trăng thật tròn đậu lại trên mái chùa, để được nghe kể về những *"cô hàng cà-phê"* thời mới lớn. Tình thân từ mấy chục năm qua, bây giờ trở lại nguyên vẹn, như chưa hề gián đoạn với thời gian.

Đêm trước ngày hội-ngộ, 'My-nhon' (Mỹ nhỏ, do anh Phổ đặt để phân-biệt với Mỹ lớn, chị Tố-Mỹ) là người nữ duy nhất đến trước. My-nhon sợ ma bẩm sinh, nên không dám sang nhà ngủ dành cho phái nữ, mà phải chiếm *"long sàng"* của *"đại-bàng"* Thu để được quân ta ở các phòng bên bảo-vệ. Ngày hôm sau rộn ràng nhiều tà áo lam đến với Hội-ngộ, My-nhon hân-hoan trở về bổn dinh. Đêm đầu My-nhon và chị Hằng nằm chung phòng, phòng kia là các chị lớn. Kim Kiểm đến trễ, chui vào ngủ với các chị, sáng hôm sau mặt mày bơ phờ hốc hác, Kiểm tự khai: *"Cả đêm không ngủ được vì tiếng gọi dò sang sông. Kiểm nằm úp tai kiêu nào cũng vẫn nghe, quay lên quay xuống chóng cả mặt, đổi thế nằm bao nhiêu kiêu, mà ban hòa tấu chơi nhạc chiến quá, chịu không nổi"*. Đêm thứ hai Kiểm di-tản qua phòng Mỹ, giữa hai phòng là một nhà tắm dùng chung, phòng tắm ở chùa mới và sạch hơn cả phòng tắm ở các khách sạn sang-trọng, đó là nơi họp đầu ngày của phái nữ, là nơi mà bao nhiêu chuyện *"bí-mật phòng the"* và *"vui cười đen"* được đem ra mổ xẻ, cho đến khi nào bị các anh, thường là anh Khiết, anh Thu, hoặc anh Phổ, hò hét bảo phải nhanh lên, thì chương-trình tạp-lục buổi sáng mới tạm ngưng. Một đêm, My-nhon vào nhà tắm bỗng nghe đâu đây như có tiếng máy nổ đò, để ý thì thấy tiếng máy khi nhanh khi chậm, lên xuống không đều.. hình như không phải là tiếng máy, My-nhon vào đánh thức Kiểm dậy để cùng khám phá xem tiếng gì giữa đêm khuya. Kiểm vừa bước vào phòng tắm là cười phá lên trước sự ngu ngốc và .. thiếu kinh-nghiệm của Mỹ: *"Chời ơi, tiếng máy chú tiếng gì, Mỹ!"* My-nhon hiểu ra cũng không nhịn cười nổi, tiếng cười hợp quần gây sức mạnh của hai đứa làm tắt ngay tiếng máy, nhưng chỉ vài giây sau tiếng ấy lại tiếp tục. Sáng hôm sau, các chị vẫn tươi như hoa, như chưa từng có ai lên giây đàn trong giấc ngủ, có lẽ tiếng gọi dò sang sông lai chính là tiếng ru đối với những người cùng băng-tần.

Ngoài những giờ họp nghiêm chỉnh, những trận cười đột xuất trong ngày như những cơn mưa miền nhiệt đới đem lại tươi vui thoải mái cho mọi người. Một buổi chiều, khi đông đủ ACE đang đứng tán dóc chờ giờ ăn cơm chiều, chợt trưởng Tuệ Linh xăm xăm đi đến phân bua, ACE chắc ai cũng biết giọng của trưởng TL át hết các làn sóng âm thanh bình thường khác: *"Thật là kỳ lạ, tôi chỉ có duy nhất một cái mà cô ấy cứ nhất định đòi"* ai cũng ngó ra một lúc, trưởng Tuệ Linh tiếp tục *"Cái ấy quý lắm, có mỗi một cái, làm sao mà cho được!"* bầu con cười ồm lên *"đĩ-nhiên là ai cũng chỉ có một cái.. ấy, làm sao mà cho được cơ chứ!!"* lúc ấy trưởng Tuệ Linh mới nhận ra và ngỡ ngàng ngập giải thích rằng chị Hải Vân nhất định xin trưởng tám hình triển lãm của hai vị Hòa Thượng, đó là tám duy nhất mà trưởng TL đem theo. Rốt cuộc trưởng cũng bị trúng mỹ-nhân-kế và đã *"tình cho không biểu không"* chị Hải Vân tám hình quý giá đó. Hai chữ *"của quý"* một lần nữa lại được trưởng Hoàng Trọng Cang nói đến, tạo nên nhiều trận cười *"bất đắc dĩ"*. Trong một buổi họp, trưởng Cang đề nghị ACE nên học các kinh như Kinh Kim Cương, Kinh Pháp Hoa vì kinh này dạy rằng trong chúng ta ai cũng có một *"của quý"* (Phật tánh), nhưng các trưởng nhí đầu óc hơi không được sạch sẽ nên mỗi lần trưởng nhắc đến hai chữ này là các trưởng *"đầu óc ám muội"* phải dẩu mặt cười rưng rức, làm rung rinh cả bàn hội-nghị, có em xem nghệt thờ vì ráng nhin cười, xin sám hối. *"Sám hối xong rồi lòng nhẹ nhõm, nghìn xưa mây bạc vẫn thông dong"* (Kinh sám hối).

Trong các buổi hội-thảo đầy sinh-động, trưởng Tuệ Linh - người lính đa tình - quen tính nhà binh, thường đứng lên để hùng hồn phát biểu, khiến có mấy trái tim bị rung động đến muốn nhảy ra ngoài. Trưởng tự thú trước bình-minh là nếu ngồi thì trưởng không nói được, mà đứng lên thì trưởng phải nói to. Trưởng Khuê cười để dãi, đề-nghị trưởng Tuệ Linh nên đứng lom khom để ACE có được âm thanh vừa đủ nghe. Trưởng má theo kiểu nhà binh thì thế nào cũng có tân binh yếu bóng vía, như trưởng nhí My-nhon, phải đào ngũ. Nhớ lại trong kỳ đại-hội ở San Jose hai năm trước, trưởng nhí Cao Bích Phượng cũng đã xính vính vì trúng hàn chướng của trưởng TL. Sau này trưởng TL phải cho CBP ăn kẹo mới yên. Tuy vậy, trưởng Tuệ Linh được ACE ưu ái lắm. Riêng trưởng Trần-Quốc--Bình lần này

bỗng trở nên sinh động, khác hẳn lần đại-hội trước, không biết có phải vì đi hành hương chung xe van với các trưởng nữ nên cảm thấy yêu đời hơn, hay tại bị xe nhồi lên nhồi xuống khiến trưởng lên tinh thần. Trưởng cho rằng vì quen sinh-hoạt với ác hội-đoàn khác nên trưởng muốn ACE làm việc phải đúng luật lệ, phải có một ban A bầu ra ban B, để rồi ban B bầu ra ban C cho ban C làm việc v.v. tiếc rằng mình ít người, ít ngày, lại ham vui, chỉ muốn đến với nhau bằng tình thương mà không ưa nguyên tắc, nên trưởng Minh Phương đã xin được giản-dị hóa cho tiện, vì các ACE tình-nguyện đến trước cũng đã làm việc không ngưng nghỉ để có thể sắp xếp được buổi hội-nghị ngày hôm nay.

Trong các buổi hội-thảo, chỉ trừ buổi đầu tiên khi vừa đến cửa chùa, lòng trần còn nặng nên âm thanh hơi nặng, các buổi sau bụi trần rơi rớt bớt nên không khí hài hòa và ngọt ngào hẳn ra. Lại còn được ăn kẹo sô-cô-la do chị Trưởng Ban Hướng Dẫn miền Tịnh Khiết thân tặng cho ACE. Lần dự Đại Hội Ái Hữu này, mọi người có cảm giác giống như mình đi dự khóa tu học vậy. Không khí thanh tịnh, con người dễ thương, tình lam ngọt ngào. Nhờ đó sự căng thẳng khó có dịp *"sống lâu"*. Lúc bầu Ban Chấp Hành mới, tình hình có vẻ hơi nặng, trưởng Nữ đã dùng tánh hài hước của mình đem lại tiếng cười cho mọi người khi trưởng đem chính mình ra làm chuyện cười. Ai cũng biết việc lãnh-đạo đòi hỏi nhiều thời giờ và trách nhiệm nên không ai dám ứng cử, và rất ngại *"bị"* đề cử. Trưởng Trưng Nhi (Nữ) phát biểu rằng để tránh sự gian lận trong bầu cử (Xạo quá! Năn nỉ còn không ai chịu vác ngà voi, có ai rảnh máng gian lận!) .. nên trưởng đề nghị là cần có kiểm soát viên, rồi trưởng tự biên tự diễn, xung phong làm, với điều kiện là không ai được bầu cho kiểm soát viên (để trưởng tránh làn tên mũi đạn), ACE khôn lắm, hiểu ý trưởng cùng cười ồ lên và không khí được nhẹ nhàng hẳn lại. Phải công nhận ACE mình mỗi người một vẻ, mười phen ven mười. Chỉ tội-nghiệp trưởng *"đại-bàng"*, lại hy-sinh vì đại-nghĩa, làm thêm nhiệm-kỳ nữa, tuy nhiên niềm an ủi là các trưởng trẻ đã xin hứa sẽ bay sát cánh với *"đại-bàng"* trên khắp mọi nẻo đường.

Trưởng Nguyễn Văn Định và trưởng Minh Phương từ San Jose, cũng là hai niên-trưởng Hướng Đạo nên rất năng động. Hai trưởng đến đại-hội trước, và đã leo trèo

giữa trưa hè nóng như lửa của Texas để treo lên những tấm bích chương lớn cho Hội-nghị. Trưởng Minh-Phương đã sốt sắng cùng trưởng Khiết và trưởng Nữu, thay cho trưởng "đại-bàng" đang bị nửa hồn thương đau - tổ-chức và điều-khiển buổi họp của Tiền-Hội-nghị rất linh-động. Trưởng Đình giỏi vậy, mà đi đến chùa nào, chụp hình ở đâu cũng phải trốn tránh, hoặc là núp sau người khác, chỉ vì trưởng mang theo có mỗi cái quần short, khoe hoài hai ổ bánh mì Pháp (cũng có giá lắm, made in French chứ bộ). Trưởng Minh Phương bị đề cử nhưng chưa kịp lên thì trưởng Đình đã kéo xuống vì thương, sợ bạn bị tẩu hỏa nhập ma, vì lo không nổi một kiếng hai huê, Phật tử và Hướng Đạo. Trưởng Khiết là người lo mọi chuyện cho kỳ hội-ngộ từ A đến Z. Trưởng đến sớm nhất và về sau cùng. Khi các trưởng khác đến đông đủ là lúc trưởng Khiết mệt hết biết sau mấy ngày lao tâm nhọc sức, nên khi bị đề cử thì trưởng chỉ thấy một chân trời tím ngắt. Trước ngày khai mạc Hội nghị, trưởng Thảo đã làm một cuộc phỏng vấn và cho phát thanh buổi hội-ngộ trên đài Á Châu Tự Do, nhờ vậy tin về GDPT hải-ngoại và tin Vinh Nghiêm được lan xa ra nước ngoài. Công đức của các trưởng vô-lượng, chúng em xin tán thán.

Trưởng Võ văn Phú là người hay mơ mộng, thường đi lang thang thả hồn và thả khói quanh chùa, dáng vẻ như Tù Thúc lúc sắp lên non tim động hoa vàng, nếu đã không cùng với trưởng Khiết, lo việc chuyên chở ACE từ phi-trường đến chùa và ngược lại, có thể ACE ít nhận ra sự hiện diện của trưởng Phú trong buổi hội ngộ. Trưởng Phú là người tương đối gần "giai-cấp" với My-nhon nhất trong các trưởng nam. Trưởng Phú tốt bụng nhưng quen hưởng nhàn, gọi nôm na là làm biếng, nên khi trưởng Phú đến đón My-nhon ở phi-trường, My-nhon đứng trên lề, chờ trưởng ra tay tế độ, nhắc hộ cho cái vali, đợi vài phút, không thấy động tịnh gì, My-nhon nhìn vào trong xe thì thấy trưởng Phú vẫn an-tọa, cặp mắt mơ huyền đang gởi gió cho mây ngàn bay. My-nhon đành thực hiện câu "Tự-túc tự cường để khỏi lệ-thuộc ngoại viện". Chuyển về My-nhon được trúng lô an-ùi, trưởng Nữu đem vali lên tận check-in gate cho. Phần trưởng Phú, đến khi cần xách va-li cho Kim Kiểm thì vì thiếu kinh-nghiệm nên lại làm rớt va-li vào chân "khổ chủ", ACE nhớ nhé: "Trăm hay không bằng tay quen". Lần hội-ngộ này hai trưởng Khiết và Phú "đưa

người cửa trước rước người cửa sau" mệt nghỉ, xin đề-nghị lần sau nên phối hợp với hội-đoàn Phật tử địa phương, như nhờ chị Tâm Phùng Trưởng BHD miền Tịnh Khiết và GDPT Pháp Quang ở đây, để vừa kết chặt tình lam vừa được giúp đỡ, khỏe hơn. Trưởng Phú cũng là một trong những bác tài trong chuyến đi hành hương năm chùa, bốn xe nối đuôi nhau. Trưởng chạy xe theo sau như phi ngựa trên xa-lộ Texas. Chúng tôi lạc nhau vài chuyến đến phờ người, nhưng các cảnh chùa đẹp và được các vị trụ trì thương mến, cho ăn, giảng pháp, chụp hình .. nên quên hết, và chỉ nhớ chuyện ngựa phi đường xa khi đêm nằm thấy rêm mình. Sáng ra được cười vui, lại quên tuốt!

Một buổi chiều chạng vạng, trưởng Tuệ Linh và My-nhon đang đi từ nhà bếp ra sân, chợt một con sâu từ trên cây rơi xuống áo My-nhon, My-nhon sợ quá cuống quýt la lên: "Á .. anh Tuệ-Linh! Bắt nó ra! Bắt nó ra.. lẹ lên!.. Sao anh không bắt nó ra? .. " cả đoàn ta đang ngồi đọc bên hiên hưởng gió mát, nghe lao xao quay đầu sang xem chuyện gì, thì trưởng Tuệ Linh, vẫn với giọng nói vượt bức tường âm thanh, quỳnh quáng phân bua : "Con sâu rớt vào ngay đây" -trưởng chỉ vào ngực trưởng, và còn kéo cho ngực áo nhô lên - "mà bảo bắt ra - thì ai mà dám bắt?" thế là bà con có dịp cười no nê, chỉ khổ My-nhon vừa mắc cỡ vừa sợ đến phát khóc, may mà con sâu thương tình tha cho My-nhon, tự rơi xuống đất. Rất nhiều lúc anh em được cười đau bụng qua những câu nói và kể chuyện thật có duyên của các trưởng: Hùng Tượng, Trùng Nhĩ, Đình, Minh-Phương Á và những câu pha trò ý nhị của các trưởng lớn: Thu, Khiết, Phố, Khuê. Bài thơ thường làm nát lòng người trong thời chhiến là bài "Màu tím hoa sim", vậy mà các trưởng đọc thơ xong ai cũng phải cười lăn ra, mà đọc y chang, không sai một chữ, chỉ sai dấu phẩy: "Nàng có ba người anh đi bộ, đội máy em nàng có em chưa biết nói", đã đi bộ má còn phải đội em nàng thì sống làm sao được, đội máy em một lúc, nếu có em nào sắp bị té thì chắc sẽ chế t, vì chưa biết nói, làm sao báo cho biết. Nói đến vui cười, không thể không nói đến giọng cười không tiền khoáng hậu của chị Nhung. Chỉ tiếng cười thôi, không cần kể chuyện của chị cũng đủ làm người ta cười bò theo, mà không cần biết nguyên do. Hôm cuối cùng, phe ta được ACE ở Texas khoản đãi cho đi chơi. Ba chị em, Nhung- Mỹ-Kiểm đi vào rest room ở viện

bảo-tàng, khi My-nhon trở ra, thấy Kiểm đang đứng soi gương, cạnh đó là một người đàn ông quay lưng về phía My-nhon, My-nhon hết hồn hỏi Kiểm: "Ừa, Kiểm ơi, mình có đi nhầm vào phòng tắm đàn ông không vậy?" Kiểm đang quay qua nhìn ông ta để kiểm chứng, thì chị Nhung từ trong đi ra, chị hét lên: "*O, cái nhà anh này sao lại vào đây!*" - (may mà mình nói tiếng Việt người ta không hiểu). Kiểm ra dấu cho mình im lặng rồi không nhin cười được, Kiểm vừa "*nức nở cười*" vừa giải thích đây là một người đàn bà Mỹ, to con, lại ăn mặc và hót tóc giống đàn ông thôi. Chị Nhung phá lên cười, chị cười không ngừng được, khiến Kiểm và My-nhon cũng thoải mái cười theo, không cần giữ gìn gì nữa, ba chị em cười dòn và hay quá đến nỗi chính cái bà giống ông đó không hiểu gì mà cũng phải cười bò theo, làm mình càng bị cười thêm. Minh ra khỏi nhà vệ-sinh với gương mặt đầy nước mắt vì cười quá, chịu không nổi. Lúc vào rạp xem phim, Kiểm xui, bị ngồi cạnh anh kia. Anh kể từ chuyện anh làm vườn trồng rau đến chuyện anh sửa xe lắp ráp. Kiểm thì buồn ngủ mà không khí trong rạp mát lạnh, Kiểm cố-tình nói to với My-nhon: "*Kiểm buồn ngủ quá*", mà anh hăng say nói không nghe chi hết, đến khi Kiểm đã gọi hồn về đến Việt Nam rồi (ngủ khò) mà anh ấy vẫn tiếp tục kể chuyện về những ngày xưa còn bé. Sau đó mình đi quanh phố, ngắm thác nước nhân tạo, đến lúc đi kiểm tiệm ăn thì tiệm nào cũng đã đóng cửa, cuối cùng trở về chùa lục nồi ăn khuya ngon thật là ngon và lại rủ nhau cười tiếp.

Lúc chị Hằng phải về lại Cali, ACE đang làm lễ, khi trở lại phòng thì phe nữ ai cũng được chị lưu lại một gói quà trên mỗi vali. Kiểm thì đã thường đấm lưng cho chị khi chị bị đau lưng nên Kiểm ăn trái vải ngon lành, My nhon chưa làm gì cho chị, chỉ hay đánh thức chị dậy buổi sáng để làm lễ, lúc chị đang ngủ ngon, nên nghẹn ngào, ăn mà nghĩ thương chị muốn khóc. Chị Hằng luôn luôn chăm sóc và bình vực đám trưởng nhí, dù chị chỉ hơn đám này có vài tuổi.

Ngày có văn-nghệ là ngày chót nên một sôu trưởng đã rời chùa như trưởng Định, Minh-Phượng, Phú Ấ Tội-nghiệp trưởng Khiết, đang say sưa thưởng thức văn-nghệ cũng phải dứt ra để đưa chị Ngọ và chị Tố Mỹ ra phi-trường. Trưởng Ngọ tuy đã 75 mà sức sống và sự lanh lợi như ở lứa tuổi 40. Trưởng ủng-hộ cả tinh-thần lẫn tài

vật cho việc giúp con em ACE ở quê nhà. Nhờ có sự hiện diện của các ngôi sao văn-nghệ Vĩnh Nghiêm như trưởng Hiền, Kiểm, Mai, và My-nhon (một ngôi sao văn nghệ "*chưa lên mà đã xuống*"), cùng với tài hoạt náo của trưởng "đại bàng" Ngô Mạnh Thu, và nhất là có trưởng Nữu làm MC nên chương-trình văn-nghệ sống động hẳn lên, lôi cuốn sự thích thú của toàn thể khán thính giả, khiến Sư Ông Trí Hiền cười hoài khoe hai hàm lợi sún để thương ơi là để thương. My-nhon đứng tên Mỹ đề (Dương), suốt ngày đi theo sư ông để ngắm sư ông cười. ACE đóng góp được bài hát chèo của trưởng già cội Thanh Hùng, và các mục ca hát và hoạt cảnh. Nói chung phần văn nghệ phải tự khen "*hay quá hay quá là hay*". Kể cả phần ẹ nhất cũng trở thành để thương, trong màn tam ca ba miền Hiền-Kiểm-Mỹ, My-nhon được trưởng Thu chỉ cho hai câu thơ miền Nam đêm trước, hôm sau lên ngâm thơ thì .. wuên! wuê quá .., xin ngâm và hát lại, may mà "*làm lại cuộc đời*" ngay được, hú hồn! Vậy mà màn hoạt cảnh tam ca này đã đem lại nhiều trận cười vui cho khán thính giả, cả đám được hoan hô nhiệt liệt, bà con lên sân khấu tặng hoa nhiều nhất trong các màn trình diễn. My-nhon chợt nhớ tới con lằng quăng hai, Cao Bích Phượng. Lần này sợ nắng Texas, lằng quăng hai đang bơi ở Cali chờ bị cá ăn, (nickname này do đại-bàng thân tình gọi riêng hai đứa). Giá có CBP chắc không-khí không thanh-tĩnh nổi, vì hai lằng quăng lại có dịp quậy tung trời. Kỳ này may mà có Kiểm, cũng đủ lằng quên đời, nhưng Kiểm chỉ đùa ngầm, nói nhỏ, chẳng quậy nên cơm cháo gì.

Phần Giây Thân Ái chưa bao giờ đẹp và cảm-động như vậy. Thoạt đầu ngay sau khi màn tam ca vừa đem màu sắc và sự náo động lên sân khấu xong, ACE Vĩnh Nghiêm đã cùng lên sân khấu tiếp luôn bài "*Việt Nam Việt Nam*", rồi toàn thắng tiếp luôn bài Giây Thân Àu để chấm dứt chương-trình. Không ai bảo ai mà giây thân ái nổi liền từ trên sân khấu đến dưới khán giả thành một vòng tròn càng lúc càng phải nói rộng. Bài hát tưởng chừng không bao giờ dứt được vì những lời hát cứ được tiếp nhau bằng tình thường yêu, nỗi xúc động, và sự gán bó của màu lam.

Đêm cuối cùng, còn lại bảy người, Trưởng Khiết chỉ đạo cho AE lau dọn chùa để sáng mai chia tay, các ACE về trước phải tưởng niệm công đức dọn dẹp lau chùi của

chúng em nhé- Trưởng Nữ cứu bồ bằng cách kể chuyện vui, nhờ vậy mà mọi người cười vui quên hết mệt nhọc. Có một chuyện buồn cười mà My-nhon không dám kể là chuyện "ăn mặn mà không sát sinh", kể ra e trái với tinh-thần BI-Trí-Dũng, ai muốn biết thì xin email hỏi trưởng Nữ.

Sống gần nhau trong bốn ngày hội nghị, trưởng nhí My-nhon vì tình thân đã mạn phép nêu lên vài nét đặc-biệt dễ thương của các trưởng, mong các trưởng đại-xá nếu em có quà lời, cũng chỉ vì mục đích mang lại nụ cười chung, "Thế mọi pháp đều Không", thì lời nói vui chơi của My-nhon làm sao mà Co' được, phải không ạ!. Hình ảnh của lần hội-ngộ San Jose vẫn còn trong tâm trí, mà nay đã lại có những ngày vui thân ái tại hội-ngộ Texas. Hai năm trôi qua tựa như khoảnh khắc. "Ngày nay đã qua, đời sống ngắn lại, hãy nhìn cho kỹ, ta đã làm gì, Á hãy nhớ vô-thường, chớ để tháng ngày trôi đi oan uổng" (Kệ Vô-Thường) - Năm 2003 mong ban tổ-chức tìm cách cho ACE được ở chung như lần này để tinh-thần lạc-hòa được thể hiện cho tình thương yêu được thêm gắn bó, đậm đà, vui nhộn như lần này

Trước khi tạm biệt, My-nhon xin kể lại một vài mẩu chuyện do trưởng Nữ kể để ACE .. thêm, và mua vui thêm được một vài trống canh nữa. Không nghe giọng trưởng Nữ là mất hay 50%, không nghe được nguyên văn mất nốt 50% còn lại, dù sao cũng vẫn là niềm an ủi cho những ai kém may mắn, không có mặt ở hội-ngộ, ACE nhớ "đến hẹn lại lên" Hội-Ngộ năm 2003 nhé. Trưởng kể có một anh chàng khoe là tinh-thông Hán học, siêu việt về Kiều, chuyên về thơ văn, và có một anh khác cũng giỏi Kiều, nhưng chuyên về con số. Anh "giỏi số" mới hỏi anh "văn hay":

1) Hỏi: "Thúy Kiều lớn hơn Thúy Vân bao nhiêu tuổi?" anh "văn hay" trả lời không nổi. Giải: "Đầu lòng hai á tố nga, Thúy Kiều là chị, em là Thúy Vân" như vậy là hai chị em Kiều sinh đôi, cách nhau nhiều nhất là 45 phút.

2) Hỏi: "Kiều bị bệnh gì?" Anh văn hay nói đọc hết quyển Kiều không thấy Kiều bệnh gì cả. Giải: "Xè xè nắm đất bên đường, dầu dầu ngọn cỏ nửa vàng nửa xanh" vậy Kiều bị bệnh tiểu đường vì đang đi trên đường phải xè xè vào ngọn cỏ, ngày ấy chưa có "rest area".

3) Hỏi: "Kiều có thai lúc nào?" - Anh văn hay bảo Kiều đâu có thai bao giờ? Giải: Thơ Kiều: "Đầu nhành giang ngọn sương sa, thất kinh nắng chửa biết là làm sao" Vậy Kiều mất kinh và có chửa vào tiết Sương Giang, là khoảng đầu tháng 7 đến giữa tháng 8 âm lịch. May mà cụ Nguyễn Du đã qua đời lâu rồi, không thì cụ dám đốt luôn sách Kiều trước cách luận Kiều "trời thần" của đám hậu-sinh khả-úy!!!

Anh "giỏi số" lại đổ anh "văn hay" về truyện Tam Quốc Chí:

Tào Tháo thua trận bỏ chạy, khi thấy cùng đường bèn xuống ngựa lạy Quan Văn Trường như tể sao. Hỏi: Tào Tháo lạy Quan Văn Trường bao nhiêu lạy? "Có giỏi biết!" Giải: "Tào Tháo lạy 1108 lạy", " sao biết?" vì Tào Tháo nói: "Trăm lạy ngàn lạy Quan Hầu, xin nhớ những ân nghĩa xưa mà tha cho Tào lần này!". Trăm lạy cộng ngàn lạy là 1100 lạy. Cúng sao phải lạy 8 lạy, "lạy như tể sao" cộng 8 nữa là 1108 lạy.

Xin ACE đừng lấy chuyện này mà tính ra trái tim của trưởng My-nhon nặng 1100 gram dựa vào câu hát ở đầu bài "tình này bằng trăm thương ngàn nhớ", nhớ thương xin gửi về các ACE áo lam thân yêu, trong và ngoài nước.

Tâm Diệu

Cáo Lỗi

*

Bản Tin này sẽ có nhiều lỗi về Chánh tả, do việc chuyển dạng chữ từ VNI sang VPS.

Xin thành thật cáo lỗi cùng quý anh chị mặc dù chúng tôi đã cố gắng sửa chữa rất nhiều chỗ.

Phúc Trung